

WELKOM BIJ DE FAMILIE VAN STEEN

Maak kennis met Sven en Tania, hun kinderen Delphine (13), Cyriel (12) en Amelie (8), drie colli's, vijf katten en twee pony's. Voeg daar een aantal logerende vriendjes en vriendinnetjes, aperitievende kennissen en bezoekende familieleden aan toe en je krijgt een idee van de populatie in dit huis. De ruime gezinswoning was twintig jaar geleden slechts een bescheiden bungalow. Het koppel zocht eigenlijk een hoeve, maar in deze streek waren er nauwelijks boerderijtjes te koop. Plan B dan maar. Vooral omwille van de schitterende ligging, de lange oprit en de grote tuin van zo'n 80 are.

tekst: Sofie De Vriese foto's: Luc Roymans

Identikit

BEWONERS: SVEN, TANIA EN HUN 3 KINDEREN DELPHINE (13), CYRIEL (12) EN AMELIE (8) **WONING:** GEZINSWOONST IN EEN LANDELIJKE OMGEVING
LOCATIE: VLAAMS-BRABANT **OPPERVLAKTE:** 300 VIERKANTE METER + EEN TUIN VAN 80 ARE

1

1. In de keuken is het plafond op standaardhoogte, maar in de woonkamer koos men voor een open plafond tot in de nok van het dak. De vloer is een combinatie van eiken parket en Blauwe Steen-klinkers (15 x 15 cm). Tania maakte van de gelegenheid gebruik om een professioneel gasfornuis te plaatsen met grillplaat, tepanyiaki en twee ovens. **2.** De oude keuken bevond zich tegen de muur waar nu een radiator en boekenrek geïnstalleerd zijn. Door de nieuwe keuken een stuk naar voren te brengen - en daarachter een doorloop te voorzien naar bijkeuken, kinderkamers, wasplaats en garage - vielen de puzzelstukken in elkaar.

Tania en Sven knapten de bungalow twee decennia geleden zelf op. Pas toen dochter Delphine ter wereld kwam, werden hun verbouwingsplannen concreter. Ze wisten echter al lang wat ze op termijn wilden: meer kindjes en meer woonruimte. Vanaf dan stapte architectenkoppel Myriam en Stephan Vangenechten - Van Wassenhove mee in het verhaal. Op hun programma: achteraan een extra berging, vooraan een nieuwe zithoek met vide, helemaal open tot in de nok van het nieuwe dak.

AMERIKAANSE GRAANSCHUUR

Nieuw, want het oude dak werd vervangen door een ruimer exemplaar zodat ook de zolderverdieping bewoonbaar werd. Daar werden achtereenvolgens een tv-hoek, een sauna en een tweede badkamer ingericht. Met het oude dak konden Sven en Tania niets aanvangen indien ze hun zolder bewoonbaar wilden maken. Daarom werd er een nieuw dak bovenop het huis geplaatst. Veel hoger, zodat de zolder een volwaardige verdieping is gewor-

den. Opmerkelijk is de knik (een verandering van een flauwe naar een sterke hellingsgraad) in het dak, waardoor het gebouw doet denken aan zo'n typische Amerikaanse graanschuur. Dat was geen esthetische keuze, ook al mag het resultaat gezien worden. "Zo creëer je het meeste volume met de minste ingrepen", weet architecte Myriam. "Een gelijkaardig effect verkrijgt je met een boogvormig dak." Door de knik is de nok van het dak niet eindeloos hoog. Om destijds kosten te besparen, werd de bungalow op een eenvoudige wijze gebouwd. Met als gevolg dat de funderingen en de constructie te zwak waren om er een zwaar dak bovenop te plaatsen. Zo ontstond het concept van een "lichte bovenbouw", een stalen geraamte met lichte wanden.

PANNENKOEKENS LAG

"De keuken bleef echter piepklein", herinnert Tania zich. "Het ging nog om een eenvoudige maaltijd te bereiden, maar gezellig samen met de drie kindjes pannenkoeken bakken, was een

“DAT HIER VEEL VOLK OVER DE VLOER KOMT, VIND IK PRIMA, MAAR DAN MOET WÉL EERST ALLE ROMMEL AAN DE KANT”

2

3

4

1. Alle kinderen spelen viool en piano. Boven de piano zie je een kunstwerk van Mark De Corte. **2.** De openhaard bevindt zich op tafelhoogte. Naargelang de stemming kunnen zit- en eethoek omgewisseld worden. Bovenaan links zie je een werk van Albert Saverys van de Latemse School. Op de voorgrond is een deel van de chaise longue van Charles en Ray Eames te zien. **3.** Het had geen haard gescheeld of er kwam geen gasfornuis wegens de afwezigheid van aardgas. Butaangas bleek een prima alternatief (gasfornuis: Viking Professional). **4.** De eetkamer/zithoek is via een vide open tot in de nok van het dak.

heel gedoe”. Tijd dus om een nieuwe verbouwingsproject aan te vatten. En dat gebeurde ook, nu drie jaar geleden. De keuken werd naar voren geschoven, vernieuwd en uitgebreid. Kortom: hét paradijs voor een gezamenlijke pannenkoekenslag. Natte voetsporen vormen geen bezwaar, vlekken op het keukenblad zijn niet erg. “Het is een teken dat er vaak en lekker gekookt wordt”, aldus Tania. “Verweerd en een beetje patine vinden wij mooi meegenomen, een doorleefde look is zelfs een must”. Het koppel maakte van de gelegenheid ook gebruik om een slaapzone op zolder in te richten, terwijl de slaapkamers beneden een facelift kregen. Elk van de kinderen heeft nu zijn eigen stek. Missie geslaagd, ware het niet dat Tania verder blijft dromen. “Waarom van het huidige terras geen nieuwe eetkamer maken voor nog meer gasten en nog

meer geïmproviseerde feestjes?”, droomt ze nu al luidop. Gezellig is het hier altijd, rommelig soms. “De kinderen zijn voortdurend met iets bezig”, vertelt mama Tania. “Ze turnen op de toestellen in onze sporthoek, spelen viool of piano, fietsen in de velden of ravotten met de jonge katjes. Playstation is taboe, naar de televisie kijken gebeurt enkel tijdens de spaarzame uurtjes met het hele gezin.” Na twee stevige verbouwingsfasen herken je de oorspronkelijke bungalow nauwelijks. Volgens architecte Myriam is er echter nog ruimte voor verandering en verbetering. “We vinden de huidige vorm zo sterk dat we ze naar onze mening alleen nog in de lengte kunnen uitbreiden, mocht dat ooit nodig zijn. Met andere woorden: het huis mag langer worden, maar niet breder.” Wordt ongetwijfeld vervolgd. ■

1

“WE HEBBEN HET BIJ DRIE KINDEREN GEHOUDEN, MAAR ONS HUIS KAN VEEL EXTRA ‘LEVEN’ VERDRAGEN”

1 & 3. De douche is een echt pareltje: groot, comfortabel en afgewerkt met mozaïeksteentjes van Bisazza. De inloofdouche zit vervat in een box met schuifpaneel, open tot in de nok van het dak. **2.** Actie troef ten huize Van Steen. **4.** Op de zolderverdieping werd drie jaar geleden een extra slaapzone ingericht.

OPEN ZOLDER, OPEN GEEST

Uit de verschillende opties voor de (her)inrichting van de zolder, kozen Sven en Tania voor de meest open versie. Het werd één grote ruimte tot in de nok van het dak. Weliswaar onderverdeeld in een aantal zones (tv-hoek, bureau, sanitair, slaapgedeelte, turnhoek), maar echte kamers zijn het niet. Alleen sauna en douche werden ondergebracht in een aparte volume die het open karakter op geen enkel ogenblik schaadt. Het daglicht komt van boven via een lichtstraal in de nok. “Een velux zou hier ongepast zijn geweest”, vinden zowel ontwerpers als bewoners. “Het zou de zuivere, sterke vorm van het dak volledig onderbroken hebben.” In de zijgevel geeft een groot raam toegang tot een dakterras, maar een zicht naar buiten is er niet. Besluit? Deze zolder is net als het gezin: een beschermende cocon naar buiten toe, maar binnenin heel open (van geest).”

1

1. De slaapkamer-én badkamerdeuren bevinden zich pertwee recht tegenover elkaar. Deze symmetrie heeft een ruimtevergroterend effect. **2.** Zontje Cyriel is bezig met ernstige zaken. **3.** De badkamer in het slaapgedeelte van de kinderen. Drie ondiepe wasbekkens op een rij geven elk van hen zijn/haar eigen plekje voor het tandenpoetsen. Gedaan met het elleboogstoten!

2

ARCHITECTE AAN HET WOORD

Wat vond je aanvankelijk van dit huis?

Myriam Vangenechten: "Helemaal Laura Ashley! Ik was bang dat onze gestructureerde ideeën en strakke vormgeving niet zouden matchen met de zoete romantiek die dit huis uitstraalde. Maar dat was buiten Sven en Tania gerekend. Zij hadden een duidelijke visie en konden hun wensen helder en gedetailleerd aan ons duidelijk maken. Zo wisten we meteen dat het begrip 'familie' het uitgangspunt van alle plannen zou worden. Ze wilden een groot gezin en een huis dat daar helemaal op afgestemd was."

Het is hier vaak de zoete inval, niet?

Myriam: "Sven is heel impulsief, Tania heeft liever alles wat onder controle. Sven houdt van geïmproviseerde feestjes. Wie hij die dag toevallig ontmoet, maakt een goeie kans om 's avonds uitgenodigd te worden. Hoe onverwacht ook, de etentjes zijn altijd piekfijn in orde en tot in de puntjes verzorgd."

En met die nieuwe stijl is het intussen ook helemaal goed gekomen?

Myriam: "Het is een uitgeduurde, maar gezellige stijl geworden waar wij ons allemaal in terugvinden. We hebben veel hout gebruikt en warme kleuren. Vooral door de vele objecten - boeken, kunstwerken, snuisterijen... - is dit een persoonlijk en geborgen nest geworden. Sven en Tania wilden openingen in alle richtingen, maar een glazen huis is het niet geworden."

Ontwerp: MarS architecten bvba; www.m-ar-s.be; mens@m-ar-s.be

3